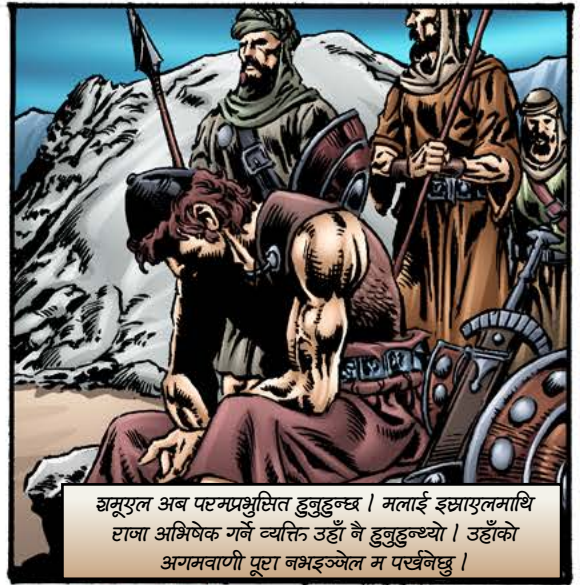
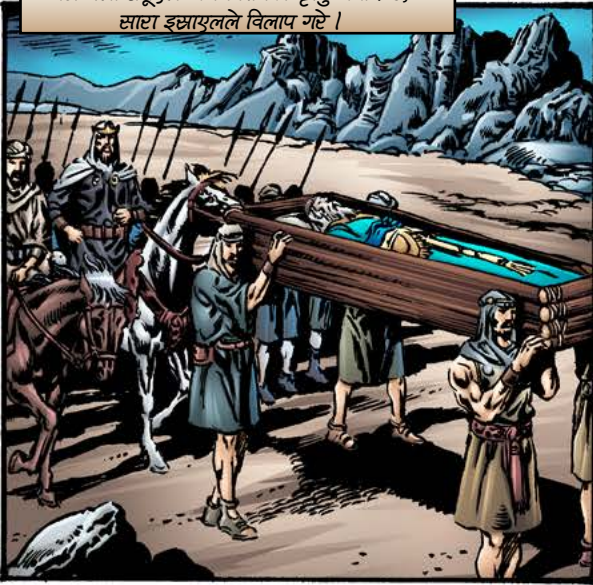

दाऊद घ

यसै बेला झमूगल अगमवत्तनको मृत्यु भयो । र,
सारा इस्राएलले विलाप गरे ।

झमूगल अब परमप्रभुसित हुनुहुन्छ । मलाई इस्राएलमाथि
राजा अभिषेक गर्ने व्यक्ति उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो । उहाँको
अगमवाणी पूरा नभइज्जेल म परखनेछु ।

दाउन्द् झाउन्लको पहुँचदेखि पर बस्न थाले । उनी नाबाल
नाम गरेका युउटा धनी मानिसको नजिकै बस्दथे जसका १
हजार बाख्रा र ३ हजार भेडाहरू थिए ।

यो सन्देश
कर्मेली नाबालकहाँ
पुऱ्याइदेऊ ।

तपाईँलाई ज्ञानि होस् । तपाईँ आफ्ना भेडाको उन्न करँदै हुनुहुन्छ भन्ने
कुरा हामीले सुन्थौ । मेरा मानिसहरूले तपाईँको बगाल र गोदालाहरूलाई
देखभाल गरेको बदलीमा आफ्नो यो शुभ दिनमा हामीलाई कुरा
गरे वे दिन सक्नुहुन्छ दिनुहोस् ।

दाउन्द् को हो ? हिवोआय धेरै कमाराहरू
आफ्ना मालिकदेखि भागेर जान्छन् । हामीले
यत्रो मेहनत गरेर जुटाएको खानेकुरा अज्ञात
मानिसहरूसित मेलै किन बाँड्ने ?

कर्मेलीहरूले पठाएको
जवाफ यही नै हो ।

उसका मानिसहरू र
बगाललाई हामीले देखाएको
दयाको बदलीमा उसले
हामीलाई देखाएको निष्ठूर
ताको निमित्त उसले दण्ड
पाउनेपर्छ ।

आ-आफ्नो
तरवार भिर् ।

नाबालको जवाफ सुनेपछि उनका सेवकहरू
उनीहरूका मालिककी पत्नीकहाँ गए ।

मालिकनी, हजूर र हामी
सबै जना ठूलो खतरामा पर्न
लाग्दछौं ।

दाऊदले आफ्ना दूतहरू
हाम्रा मालिककहाँ
पठाएका थिए तर उहाँले
तिनीहरूलाई अपमान
गर्नुभयो ।

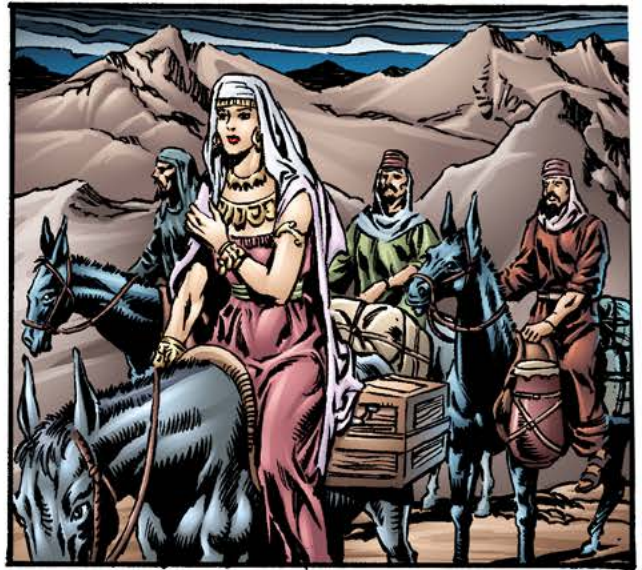
हामी खेलमा काम गर्दा
उहाँका मानिसहरूले
हामीलाई कहिल्यै
दुर्व्यवहार गरेनन् ।
साँचो कुरा गर्नुपर्दा,
उनीहरू हाम्रा चाँटेतिर
पर्खाल नसँते थिए र
हामीले बगालबाट कहिल्यै
केही हराएनौं ।

उहाँ यति दुष्ट मानिस
हुनुहुन्छ कि उहाँसित
कसैले कुट्टे गर्न
सक्नेन ।

हजूरले नै केही गर्नसक्नुहुन्छ कि
विचार गर्नुहोला -- नत्रभने यो सबै
परिवारमाथि सर्वनाश आउँदछ ।

भन्डै पाँचवटा तयार गरिएका
भेडा मकहाँ ल्याऊ र मेरा अरु
चाकरहरूले रोटी, अन्न, दाखमद्य
र किछमिन्न तयार गरून् ।

सायद ढिलो हुनुअघि नै
हामी दाऊदको रिस झन्त
पार्न सक्नेछौं ।

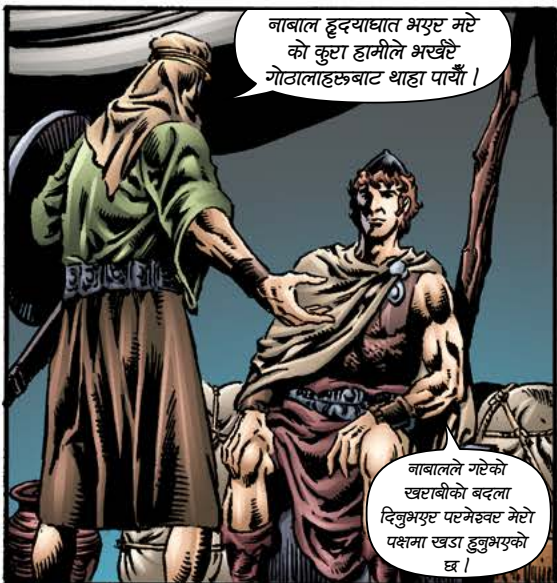

यदि मैले नाबालको घरानामा गुडटे मात्र पुरुष
जीवित राख्छु भने परमेस्वरले मलाई त्यसै गरून्
वा त्यसभन्दा पनि बढी गरून् ।

यो घटनाको सबै
दोष ममाथि नै
परोस् !

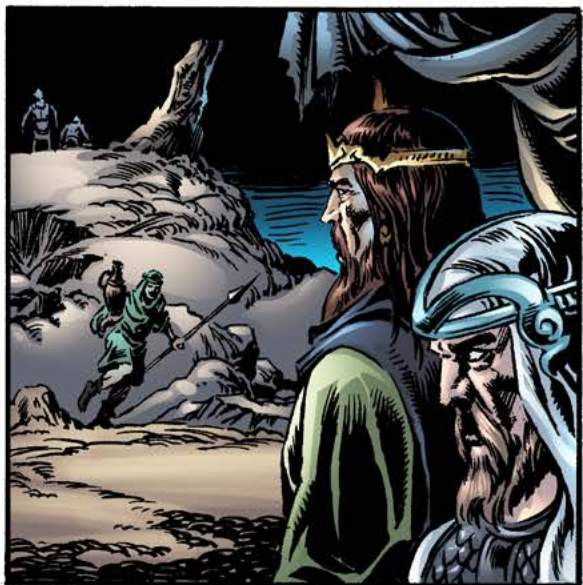
हजूरले नाबालको ख्याल
नगर्नुहोस्, जस्तो त्यसको
नाउँ नाबाल छ, त्यो त्यस्तै
छ -- नुरख ।

कृपा गरी आफ्नो दासको
दोष माफ गरिदिनुहोस् र यी सौगातहरू
ग्रहण गरिदिनुहोस् । जब परमप्रभुले
हजूरलाई दिनुभएका सबै प्रतिज्ञा पूरा
गर्नुहुन्छ, यो अनावश्यक रक्तपात हजूरको
विवेकमा गह्रौं बोझ मात्र हुनेछ । त्यसैले
जस्तो बोझ हजूरले नबोक्नुहोस् ।

झाऊलले फेरि आपनो विचार बदल्ला
भनेर दाऊद उर मान्न थाले ।

त्यसैले पलिस्तीहलकहाँ झरण पाइन्छ कि भन्ने आझाले दाऊद
त्यतैतिर लागे । पलिस्तीहल झाऊल र इस्राएलका शत्रुहल थिए ।

उनका दुई पत्नीहल अहीनोम र अबीगेल उनको साथमा थिए भने उनकी
पहिलो पत्नी मीकललाई झाऊल राजाले अर्कै मानिसलाई दिइए पठाएका थिए ।

अल्ल सैनिकहलका पनि परिवार
साथैमा थिए ।

स्वामी, यो त
इस्राएलका
शत्रुहलको देश हो ।

झाऊलले अबदेखि मलाई यहाँ
गातको सहरमा खोज्नेछैनन् ।
गातका राजा आकीशले मेरो
कुरा सुन्नेछन् ।

गोल्थतलाई मार्ने वीर पुरुष
पलिस्तीहलको माभन्मा
बस्ने ?

हजूर, तर महाराजसित
राजधानीमा त होइन ।

तपाईंको निगाह भए
देशको कुनै एउटा
गाउँमा मलाई बसोबास
गर्न दिनुहोस् ।

ठीक छ, तपाईं र तपाईंका
परिवारहल जहिलेसम्म
चाहनुहुन्छ, सिकलंग सहरमा
बसोबास गर्न सक्नुहुन्छ ।

तए यस सहएबाट यहुदाका मानिसहरूका धिमे
कीहरूलाई आक्रमण गर्न दाउन्द निस्कन्थे ।

गङ्गरीहरू, गिज्रीहरू र अमालेकीहरू दाउन्द र
उनका मानिसहरूको हातबाट मारिपु ।

के सबै मारिपु ?

अँ, सबै पुरुष तथा
स्त्रीहरू । हामीले
कोही गवाहीहरू
छोडेका छैनौं ।

राम्रो गन्यौं ।
नम्रभने थिनीहरूले
पलिस्तीहरूलाई हाम्रो
बारेमा खबर गरेर हाम्रो
विरुद्ध उक्साउने थिए ।

तिमीहरू र तिनीहरूका
मानिसहरू कहाँ गएका
थियो ?

यहुदाका
विभिन्न
सहरहरूको
विरुद्धमा लड्ने ।

यो मानिस डरलाग्दो छ । यसले
हाम्रो सबैभन्दा ठूलो शूरवीरलाई
माथ्यो र अहिले हाम्रो माभन्ना
बस्दै आयुको छ । अनि कहाँ कहाँ
यात्रा गरेर फर्कन्छ हामीलाई नै
थाहा छैन ।

नडराउ । यसले आफ्ना जातिमा
खराब नाउँ कमाएकोले यो
जीवनभरि नै मेरो सेवक हुनेछ ।

तए, वास्तवमा कुरा साँचो
थिएन ।

परमेस्वरले दाउन्दलाई
हाम्रा उपाडस्थानका
बन्धुहरूलाई हराएर
तिनीहरूलाई हाम्रो विरुद्ध
आक्रमण गर्न देखि रोक्न
पलाउनुभएको हो ।

ऊ युउटा राम्रो
अयुवा हो र वीवर
योद्धा पनि ।

हामी अब झाउल ए
उसका सेनाको विरुद्ध
लड्नेछौं । तिमीले मेरो
साथ दिएको म चाहान्छु ।

तपाईंको दासले के
गर्न सक्छ तपाईंले
जान्नुहुनेछ, महाराज ।

मलाई एउटा राम्रो योजना
चाहियुको छ र तिमीलाई
म जीवनभरि नै मेरो अङ्ग
क्षक तुल्याउनेछु ।

तपाईंले यो
देख्न जरुरी
छ.....

पल्लितीहरूले
पूरे बैँसी ढाके
का छन्...

मैले परम्परागत
सल्लाह लिनुपर्छ ।

परमप्रभुले मलाई न त
अगमवत्तन्द्रारा, न त
उन्नीम ए तुम्मीमद्वारा
नै जवाफ दिनुभयो ।
मलाई सहायता
चाहियो..... मेरा निम्ति
युउटा मन्त्रतन्त्र गर्ने
स्त्रीलाई खोजिदेओ ताकि म
सल्लाह पाउन सकूँ ।

महाराज, शम्भुपुलले उनी मर्नु अघि नै
देखबाट मन्त्रतन्त्र गर्ने ए भूतप्रेत खे
लाउने सबैलाई निकालिसकेका थिए ।

तए म एक जनालाई
चिन्छु..... युन्दोएमा
यस्तो युउटी स्त्री छ ।

मेरो निम्ति युउटा आत्मासित सल्लाह
लिइदेऊ । मैले पुन मानिसको नाउँ
लिन्छु, त्यसलाई बोलाइदेऊ ।

तए तपाईं जान्नु नै हुन्छ होला कि राणा झण्डाले
मन्त्रतन्त्र गर्ने ए भूतप्रेत खेलाउने सबैलाई देखबाट
निकालिसकेका छन् । के मलाई मार्नके निम्ति तपाईं
मलाई फस्नाउँदै हुनुहुन्छ ?

जीवित परमप्रभुको नाउँमा
म भन्दछु कि यसले गर्दा
तिमीमाथि कुनै किसिमको
दण्ड आउनेछैन ।

तपाईं कसलाई
बोलाउन
चाहनुहुन्छ ?

शम्भुपुललाई
बोलाऊ ।

यइइ !!

तपाईंले किन मलाई बाँच्न
नभयो ? तपाईं त झण्डाले
पो हुनुहुंदोरहेछ ।

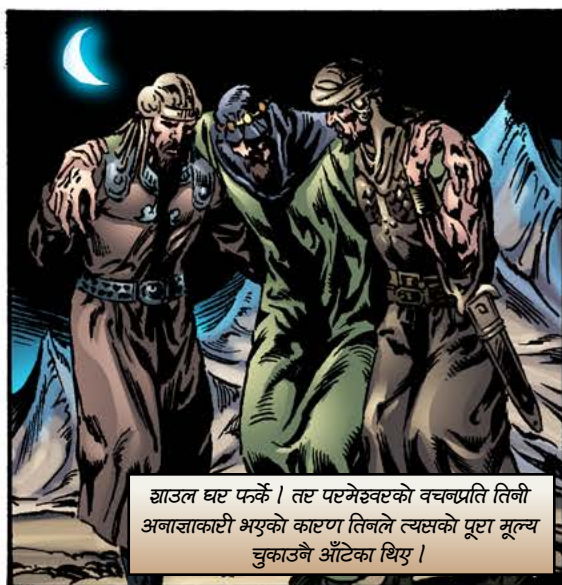
नडराऊ । तिमी के
देख्दैछौ ?

जमिनबाट निस्केर
आइरहेको युउटा
प्रेत म देख्दैछु ।

त्यो कस्तो छ ?

खास्रो ओढेको
युउटा वृद्ध मानिस
माथि निस्कदैछ ।

हामीले लुटपिट गर्नेहरूको टोलीबाट तिनीहरूले छोडेर गइका यो मिश्री दासलाई भेटायौं । त्यसलाई हामीले खानेकुछा र पानी दिएका छौं । ऊ अब हिँड्न सक्छ ।

तँ कसको होस् ? तँ कहाँबाट आएको होस् ?

म एउटा मिश्री छु, एक अमालिकीको दास । म बिरामी भएकाले मेरा मालिकले मलाई छोडेर गए ।

हामीले नेगेव र यहूदाको केही भाग लुटपिट गर्छौं र सिक्कालाई आगो लगाइदियौं ।

के तँ मलाई त्यस दलकहाँ बाटो देखाउन सक्छस् ?

सक्छु तर यदि तपाईं मलाई मार्नुहुन्न अथवा मेरा मालिकको हातमा मलाई सुम्पिदिनुहुन्न भने छापथ खालुभयो भने मात्रै ।

म तँलाई वचन दिन्छु ।

तिनीहरूमध्येका दुई सय जना अत्यन्त थाकेको कारण अघि बढ्न सकेनन् ।

तिनीहरू मालसामानको साथमा यहाँ बस्नेछन् र बाँकी चार सय हामीसित जानेछन् ।

हामी सौंभन्ना
तिनीहरूलाई आक्रमण
गरी धूलोपीटो पार्नेछौं ।

पूरा एक रात र
पूरा एक दिन
लडाई भयो ।

दुलो क्रोधमा दाउन्द र उनका सैनिकहरूले ती
लूटपीट गर्ने अमालेकीहरूलाई नष्ट गरे ।

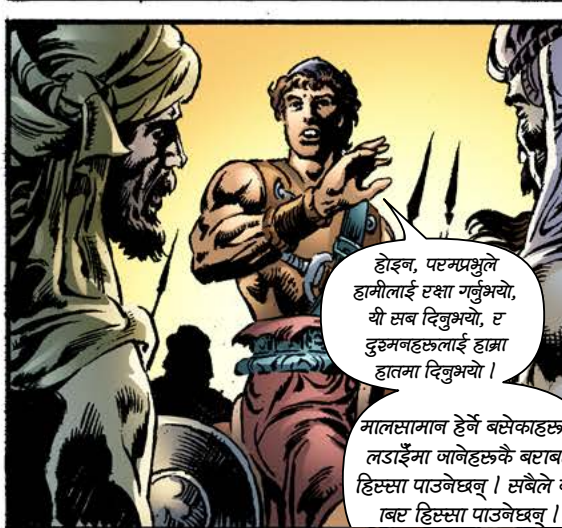

सबै जना खतम भयु, सबैजना
! कोही पनि छुटेका छैनन् ।

लडाईमा जाने सैनिकहरू र यहाँ पर्खेर बस्ने
हरूलाई सबैलाई लूटेको सामान बाँड ।

के अरे ? हामीले त आफ्नो
ज्याबलाई जोखिममा हाल्यौं
तर यिनीहरू त मालसामान हेर्न
बसेका मात्रै त हुन् नि ।

होइन, परम्प्रभुले
हामीलाई रक्षा गर्नुभयो,
यी सब दिनुभयो, र
दुस्मनहरूलाई हाम्रा
हातमा दिनुभयो ।

मालसामान हेर्ने बसेकाहरूले
लडाईमा जानेहरूकै बराबर
हिस्सा पाउनेछन् । सबैले बर
ाबर हिस्सा पाउनेछन् ।

लूटेको केही भाग
सौगातस्वरूप यहूदाका
धर्मगुरुलाई पनि
पठाइदेओ ।

प्रभु, तपाईं मेरो यात्राभरि मसितै
रहनुभएको छ । कृपया आफ्नो
दाससित बोल्नुहोस् । के म
यहूदाको सहरमा जाऊँ ?

उक्लिजाऊ ।

कहाँ ?

हेब्रोनमा ।

शमूएलले तपाईंलाई राजा
अभिषेक गरिसकेका छन् ।

हामी यहूदाका मानिसहरू
तपाईंलाई परमप्रभुको अगाडि
हाम्रो राजा अभिषेक गर्दछौं ।

याबेञ्जका मानिसहरूलाई यो
सन्देश लिएर दूतहरू
पठाऊ :

तिमीहरूले शाऊललाई गाडे र उनीप्रति
देखाएको भक्तिको निमित्त परमप्रभुले
तिमीहरूलाई आशिष दिनु । शाऊल
मरिसकेका छन् र म हेब्रोनमा राजा
अभिषेक भएको छु ।

राजा शाऊलको मृत्युपछि सेनापति अबनेरले
इसायलका लडाकुहरूलाई नियन्त्रणमा लिएर
शाऊलको छोरा ईशबोसेतलाई राजा तुल्यायो ।

चाँडे, उनी र दाऊदका सेनापतिले एक
अर्काको पोखरीमा भेटे ।

तिम्ना ए मेरा लडाकुहलमध्येबाट
कोही आएर हाम्रो सामुने एक एक
जना गरी लडून् ।

हुन्छ,
तिनीहरूले त्यसै
गलून् ।

यसैले झाउलका तर्फबाट
१२ जना ए दाऊन्दका
तर्फबाट १२ जनाहरू एक
अर्कासित लडे ।

.....ए हरेक जना मरे ।

यो लडाइँले यति उग्र रूप लियो कि झाउलको घराना ए दाऊन्दको
घरानाको बीचमा गृहयुद्ध सुरु भयो । झाउलको घरानालाई सेनापति
अबनेरले नेतृत्व गरे भने दाऊन्दको घरानालाई सेनापति योआबले ।

योआबका दुई भाइहरू असाहेल र अबीशै पनि
उनको साथमा लडेका थिए ।

हेर त, अबनेर
युद्धबाट पछि
हट्दैछन् ।

तिमी जतिको कुट्ने अल कोही
छैन, उसको पिछा गर । यदि
अबनेर मारियो भने उनको सेना ने
तत्कालिहिन हुनेछ र चौंटे ने तिनीहरू
हाम्रो हातमा पर्नेछन् ।

असाहेल, तिमी फर्क ।
अल कसैलाई पक्र । मैले
तिमीलाई किन मारु ?

मैले भनेको छु, रोक !
तिम्मा दाया योआबलाई
मैले कसरी मुख
देखाउनु ?

SHHLLICK

के मारकाट गरि नै रहने ?
त्यसको परिणाम आखिर
मा तीतो मात्रै हुन्छ ।

आपना भाइबन्धुहरूलाई
खेद न छोडिदिनु भनी के
तिमी आफ्ना मानिसहरूलाई
फर्काउने ?

जीवित परनेहरूको
नाउँमा म भन्दछु, कि
तिमीले नभनेका भए मेरा
मानिसहरूले बिहानसम्म
खेद न छोड्नेथियन् ।

तुरुही फुक ।

अबनेर र उनका मानिसहरू रातभरि हिँडेर घर
फर्के.....तिनीहरूले युद्धमा ३६० मानिसहरू
गुमाएका थिए ।

योआन र दाऊदका फौज रातभरि हिँडेर हेब्रोन फर्के.....!
तिनीहरूले १९ मानिसहरूलाई मात्रै गुमाएका थिए ।

इस्राएलमा शाउनल ए दाऊदको घरानाबीचको लडाईं दुई वर्षसम्म चलिरह्यो । यस समयमा, दाऊद भन्नु भन्नु अतिशयली हुँदै गयु ए उनका पत्नीहरूले थुप्रै सन्तानहरू पायकाले उनका परिवार पनि बढ्न लागे ।

स्वामी, तपाईंको अर्को छोरा जन्मियो ।

उसको नाउँ अदोनियाह राखिनेछ जसको अर्थ हो, परमप्रभु मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ ।

तर शाउनलको घराना कमजोर हुँदैगयु..... विज्ञेय गरी इस्राएलका राजा ए उनका सेनापतिका बीच फूट भयुपछि ।

अबनेर तिमी मेरा बुबाको उपपत्नीसँग किन सुत्थ्यौ ?

म सधैं तपाईंप्रति बफादार रहेको छु ए अहिले मलाई दोष लाग्नुहुन्छ ?

आज म सारा इस्राएल ए सेनालाई दाऊदलाई फर्काउन जाँदैछु ।

हेब्रोनमा दाऊदकहाँ दूतहरू पठाऊ । मसित करार बाँध्नको लागि उसलाई भन ए म सारा इस्राएल उसलाई सुम्पिदिनेछु । अहिले नै भन्दै जाऊ ।

दाउन्दले उसकी पत्नी आउनकी छोरी मीकल फर्काइदिने माग गरेका छन् ।

मीकलसित बिहे गर्न उनले बदलीमा दुई सय पलिरुतीहरूलाई मारेका थिए । अब उनले तिन्लाई फर्काइ मागेका छन् ।

ठीकै छ । तिन्की पतिबाट खोसेर तिन्लाई दाउन्दकहाँ फर्काइदेऊ । उसका अरु पत्नीहरू त छदै थिए, तैपनि....

निकै अघिदेखि नै तपाईंहरूले दाउन्दलाई इस्रायलका राजा बनाउन चाहनुभएको छ ।

परम्प्रभुले दाउन्दको हातबाट आफ्ना मानिसहरूलाई पलिरुतीहरू र हाम्रा अनुहुरुबाट बचाउनेछु भनी पहिल्यै प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ।

दाउन्द हाम्रा राजा हुनेछन् । हामी युउटे देखमा गाभिन र लडाईं अन्त्य गर्न सहमत छौं ।

हेब्रोनामा उनीकहाँ जाऊ ।

अबनेर, मेरा दासहरूले यो भोज तपाईंको निमित्त तयार गरेका छन् । तपाईं शान्तिप्रिय मानिस हुनुहुन्छ । अन्त्यमा देखेक हुनेछ र शान्तिमा रहनेछ ।

अब मेरा राजाको निमित्त म सारा इस्रायललाई भेला गराउनेछु ।

सेनापति योआब, इस्रायल सेनाका कप्तान अबनेर भर्खरै राजाको दरबार छोडेर इस्रायलतिर फर्कदैछन् ।

के अरे ? म र मेरा मेरा सेनाहरूले भर्खरै अमाले कीहरूलाई ध्वस्त पारेर लुटका माल लियर फर्केर आएका छौं । अबनेरले पक्कै केही गडबड गर्दैछन् ।

मेरो घोडा लियर आइहालत !

तर योआबको घरानामा सधैं घाउ खटिरा हुने वा लहुरेको सहायमा हिँड्ने अथवा तरवारले मारिने घटनाहरू भइरहून् ।

अबनेर यहाँ शान्तिको लागि आयुका थिए -- तर उसलाई हिंस्रप्रेमी मानिसले भड्काएर मारे ।

"सबै मानिसहरूले आ-आफ्ना लुगा च्याते, भाइ-आठे - र अबनेरको अरथीको पछिपछि हिँड् ।"

तिम्रो हात बाँधिएका थिएनन्, तिम्रा गोडामा साडला लागेका थिएनन् ।

तिमी दुष्टहरूका हातमा परेभैं डल्थ्यौ ।

दाउन्द हामीले भरोसा गर्न सक्ने अगुवा हो ।

हे, इस्राएलका सबै मानिसहरूलाई देखेरालाई गर्नुसक्ने एउटा कुशल गोठाला हुन् उनी ।

महाराज, हजूरले आफ्नो केही खानुभएको छैन । हजूरको लागि खाना तयार छ ।

सूर्यास्त हुनुअघि म खाना चुनने पनि छैन । यो निर्दोष मानिस मारिएकोमा म परमप्रभुको सामु उपवास बसेर शोक गर्दैछु ।

योआबले गरेको दुष्टबाईको लागि परनेश्वरले नै उसलाई प्रतिफल देऊन् ।

र दाउन्दले ती हत्याहरूलाई मार्न लगाए र उनीहरूको मृत शरीरलाई सबैले देखने गरी भुण्ड्याइदिए ।

दाउन्द हेब्रोनमा शोक मनाइरहेका बेला अर्को मघन्य अपराधको घटना घट्यो -- राजा ईशबोखेले आफ्नो ओच्छ्यानमा मारिएको फेला परे ।

हामी तपाईं कै हाड र मासु हौं । हामीमाथि शासन गर्नुहोस् ।

विगतमा तपाईंले नै इस्राएलको से नालाई लडाइँमा लाने र फर्काएर ल्याउने गर्नुहुन्थ्यो । तपाईं इस्राएलको गोताला हुनुहुनेछ भनी परमप्रभुले नै भन्नुभएको छ ।

आउनुहोस् हामीमाथि शासन गर्नुहोस् ।

तपाईं त्यहाँ परन् पनि सक्नु हुनेछैन, त्यहाँका अन्धा र लङ्गडाहरूले पनि तपाईंलाई भगाउन सक्नेछन् भनी यबूसीहरूले खबर पठाएका छन् ।

दाऊदले पानीको नालाभिन्नबाट गएर त्यस सहरलाई कब्जा गरे ।

दाऊदले साढे सात वर्षसम्म यहूदामाथि शासन गरे का थिए र अब उनी सारा इस्राएलमाथि राजा भए ।

म यबूसीहरूको सहर यरुशलैम चाहन्छु । म मेरो सिंहासन त्यहाँ बनाउनेछु ।

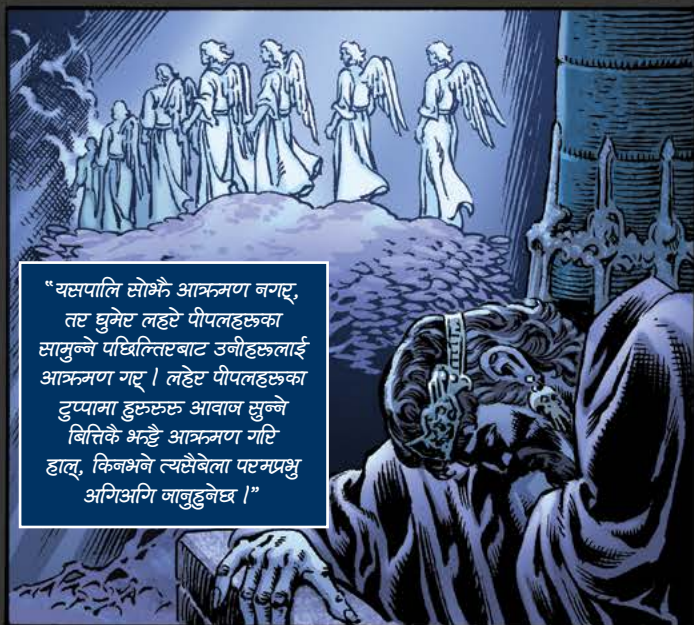
ट्रोसका राजा हीरामले दाऊदको दरबार बनाउनका निमित्त देवदारुका काठ, सिकमी र उकमीहरू पठाउनेछन् भनी खबर पठाएका छन् ।

म र मेरो परिवारको निमित्त देखाइएको आदर र दयाको निमित्त दाऊदले उनलाई प्रतिफल दिनेछन् भनी उनलाई सन्देश पठाइदिए ।

आफू राजा हुनु परमप्रभुको नै आशिष हो भनी दाऊद ज्ञान्दथे ।

र यरुशलैममा उनले अर्भे धेरै पत्नी र उपपत्नीहरू बिहे गरे र तिनीहरूबाट उनका थुप्रै छोराछोरीहरू जन्मिए ।

राजा खुशी हुनुहुन्छ, सन्दूक
कियात यरीमबाट यरुशलेम
लगाँदैछ । सन्दूकले तिनको
घरलाई आशिष मिल्नेछ
अर्गो दाउन्दलाई थाहा छ ।

तर तिनीहरूले
सन्दूकलाई गाडामा पो
लाँदैछन् त...सन्दूकलाई
त काठका दुई डण्डाहरूमा
कहालीका पूजाहारीहरूले बो
बनुपर्छ भनेर गोशाले प्रष्ट
निर्देशन दिएको थियो ।

परमप्रभुको क्रोध पूजाहारीको विरुद्ध
खनिएकोले दाउन्द रिसाय ।

त्यसैले दाउन्दले सन्दूकलाई यरुशलेम नजग्री
नभिकै बस्ने ओबेद-युदोमको घरमा राखे ।

र त्यस दिन.....दाउन्द
परमप्रभुदेखि डराए ।

परमप्रभुले करारको कारण ओबेद-युदोमको घरलाई आशिष दिनुभयो, त्यसैले दाउन्दले सन्दूकलाई फेरि यरुशलेममा फर्काइल्यायु ।

तर यसपालि मोझाले दियुको निर्देशनअनुसार दाउन्दले पूजाहारीहरूलाई सन्दूक बोक्न लगायु र ठूलो धूमधाम आनन्दका साथमा सन्दूकलाई सहरमा ल्यायु ।

हेर त, राजा आफैँ उत्सवमा मग्न छन् !

परमप्रभुलाई होमबलि बाहेक, उहाँका मानिसहरूलाई एक एक वटा रोटी, खजूरको एक एक डल्लो र किसमिसको एक एक भुप्यो दिन राजाले इच्छा गरेका छन् ।

राजा लौचिच नै परमेस्वरको हृदयअनुसारका मानिस हुन् ।

परमेस्वरले राजालाई न्याय तथा उदारताले सुसम्पन्न पार्नुभएको छ । राजा दाउन्द दीर्घायु रहुन् ।

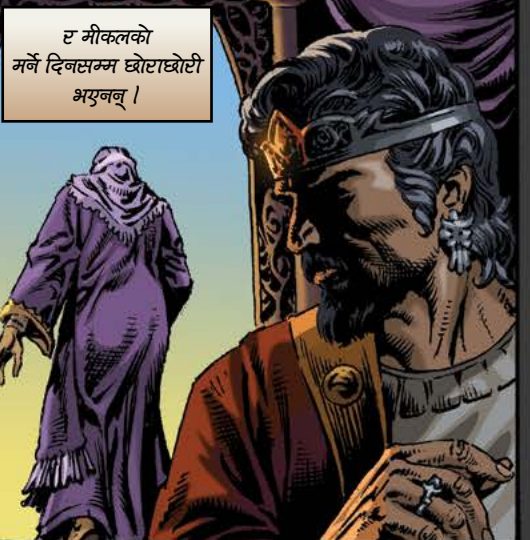
तर जब राजा घर फर्कियो, उनले आफ्नी पत्नी मीकलबाट भने राम्रो स्वागत पाएनन् ।

ओहो इस्राएलका राजाका निमित्त आज कस्तो गौरवको दिन ! दासीहरूका अगाडि धोती नै फुस्के गरी नाचेर आफैँलाई ढँडुवाए जस्तै बनाउनुभयो तपाईंले त !

म परमप्रभुको सामुन्ने उत्सव अवश्य मनाउनेछु ।

परमेस्वरले तिम्रा पिता र उनका घरानाको सडामा मलाई चुल्हुभयो । म अर्भे अपमानित बन्न तयार छु र यी दासीहरू जसका विषयमा तिम्रो मलाई भन्थो, तिनीहरूले जसको निमित्त मलाई मान गलेछन् ।

र मीकलको गर्ने दिनसम्म छोराछोरी भएनन् ।

यसपछि राजाले परमेश्वरका अगमवत्तन
नातानलाई भेट गरे ।

परमप्रभुको सन्तूकलाई पालमा राखेर
म चाहिँ दरबारमा बस्नु उचित छैन ।

तपाईंको मनमा के छ
सोही गर्नुहोस्, किनभने
परमप्रभु तपाईंसँग
हुनुहुन्छ ।

"मेरा दास दाऊदलाई भन्, के तैले पर
मप्रभुको निमित्त युउटा घर बनाउनेछस् ?
इसायुललाई मिश्रदेशबाट ल्याएको
दिनदेखि आजको दिनसम्म म कहिल्यै कुनै
घरमा बसेको छैन ।"

"सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ : अब
पृथ्वीका प्रतिष्ठित व्यक्तिकका बीचमा म
तेरो नाउँ महान् बनाउनेछु ।"

परमप्रभु आफैले तेरो लागि
राजघराना स्थापना गर्नेछु
र तेरा सन्तानहरूमध्येबाट
तेरो उत्तराधिकारी हुनलाई
सुकनलाई उठाउनेछु ।

तेरो घराना र तेरो राज्य
सधैँभरि रहनेछ र तेरो
सिंहासन सदासर्वदाको
लागि स्थिर हुनेछ ।

हे परमप्रभु परमेश्वर,
म को हुँ कि तपाईंले
मलाई यहाँसम्म
ल्याउनुभयो ?

तपाईं कति महान्
हुनुहुन्छ र तपाईं
सस्तो कोही छैन ।

तपाईंका वचन
विश्वासयोग्य र
सत्य छ ।
अब यस घरानालाई आश्रिण
दिनुहोस्... र तपाईंको
दास सदासर्वदा आश्रित
हुनेछ ।

परमेश्वर दाऊदसित हुनुभयो र उनका सबै शत्रुहरूमाथि विजय दिनुभयो : पलिस्ती, अरामी, मोआबी, एदोमी र अग्मोनी सबैमाथि ।

उनो जता गयुतापनि परमेश्वरले उनलाई सफलता दिनुभयो ।

दाऊदले सारा इस्राएलमाथि राज्य गरे, र आफ्ना प्रजाका निम्ति जे जति ठीक र न्यायोचित थियो, त्यही गरे र उनले सबै मानिसहरूको दृष्टिमा निगाह पाए किनभने परमेश्वर उनीसित हुनुहुन्थ्यो ।

सादोक र अहीमेलेक पूजाहारीहरू थिए ।

योआब सेनापति थिए ।

यहोशापात लेखापाल थिए र सरायह सचिव थिए ।

बनायाह पहेरेदारहरूमाथि अधिकृत थिए ।

दाऊदका घोराहरू राजकीय सल्लाहकार थिए ।

दाऊदले झाऊल र जोनाथनलाई गरेका प्रतिज्ञाहरू सम्झे ।

उनले जोनाथनका लडाडा घोरा मपीबोशेतलाई दर बारमा ल्याए र उनको हक लाग्ने उनका बाजेका सबै जग्गाजमिन फर्काइदिए ।

मपीबोशेतले राजाका घोराहरूसँग युउटे टेबिलमा बसेर खान्थे ।